

Дихання та газообмін людей молодого та похилого віку в умовах м'язової діяльності

I. В. Муравов і К. Т. Соколов

Лабораторія фізіології рухального режиму Інституту геронтології АМН СРСР, Київ

Інтерес до дослідження функції дихання зумовлюється як недостатнім вивченням дихальної системи, особливостей її реакцій в різних умовах, так і значенням цієї функції в забезпеченні організму киснем.

Найбільш цікавим для виявлення вікових змін є дослідження функції дихання в умовах м'язової діяльності, коли вимоги до органів дихання значно підвищуються.

Ми вивчали функцію дихання в умовах відносного спокою та функціональні зміни цієї системи при різних за інтенсивністю фізичних навантаженнях. Саме цей аспект досліджень є найменш вивченим. Водночас, як свідчать праці Фролькіса та його співробітників [1, 5], дослідження реакцій організму при дії різних за інтенсивністю подразників дають цінні вказівки щодо функціонального стану людей різних вікових груп.

Нами обслідувано 398 практично здорових осіб віком від 20 до 98 років.

Методика дослідження

В стані спокою вивчали: життеву ємкість легень (ЖЕЛ) — методом спірометрії; максимальну вентиляцію легень (МВЛ) — по газовому лічильнику. В період навантаження та відновлення реєстрували частоту дихання, легеневу вентиляцію (ЛВ), поглинання кисню та насыщеність артеріальної крові киснем. Зрушения дихальної функції порівнювали із змінами м'язової працездатності. Величину роботи реєстрували на ергографі. Були застосовані однохвилинні навантаження малої (5 кг), середньої (9 кг) та великої інтенсивності (13 кг). Ритм рухів був завжди сталим — 60 разів за хвилину.

Результати дослідження

Досліди, проведені в стані спокою, показали, що при старінні відбуваються чіткі зміни функції дихання. Значно збільшується кількість дихань за одну хвилину та зменшується їх глибина. Ритм дихальних рухів стає нерівномірним, а іноді навіть і патологічним. ЖЕЛ як у жінок, так і у чоловіків значно зменшується (у жінок з $4,0 \pm 0,6$ л в 20—29 років до $2,3 \pm 0,1$ л в 70—79 років, у чоловіків з $4,8 \pm 0,7$ л до $3,3 \pm 0,1$ л у тих же вікових категоріях). Ще більше знижується з віком МВЛ (у жінок з $80,3 \pm 5,0$ л у 20—29 років до $24,2 \pm 2,0$ л у чоловіків 80 років і більше).

Конкретний фактичний матеріал, одержаний нами в умовах м'язової діяльності, виявляє цілу низку властивостей дихальної функції у людей похилого віку. Якщо у людей 20—29 років відзначається відповідність величини приросту ЛВ та поглинання кисню в умовах м'язової діяльності інтенсивності фізичного навантаження, то в похилому віці

такої відповідності встає при фізичному навантаженні спокою становить $35,40 \pm 5,3\%$. У людей 70—79 років відповідність становить $30,30 \pm 4,0\%$.

Зіставлення змін поглинання кисню при різних інтенсивностях дихання в умовах м'язової діяльності показує, що відповідність змін поглинання кисню при різних інтенсивностях дихання в умовах м'язової діяльності становить $24,1 \pm 3,0\%$.

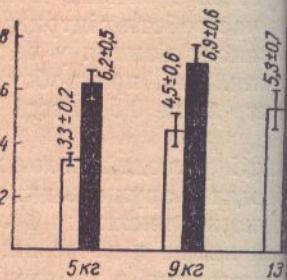

Рис. 1. Час відновлення поглинання кисню при навантаженнях різної інтенсивності у людей 20—29 (більше) та 70—79 (менше) років.

По вертикальній осі — час відновлення споживання кисню в хвилину.

середньої — $42,8 \pm 5,5\%$, знижується до $38,0 \pm 4,4\%$ гальмового приросту поглинання (період відновлення) збільшується.

Для визначення енергетичного витрати різних за інтенсивністю навантажень залежно від кількості поглинутого кисню, що при всіх умовах м'язової діяльності зростає. Так, якщо у людей, середньої та великої інтенсивності (у $15,3 \pm 1,4$ мл O_2), то у вічніх до $15,4 \pm 0,7$; $22,6 \pm 1,0$ мл O_2 залежно від економічності роботи при

Не менш цікавою є залежність від інтенсивності навантаження в умовах м'язової діяльності. Відповідність змін поглинання кисню в умовах м'язової діяльності в періоді роботи і поглинання кисню в хвилини періоду відновлення залежно від інтенсивності фізичного навантаження, то в похилому віці

такої відповідності встановити не можна. Так, у людей молодого віку при фізичному навантаженні малої інтенсивності приріст ЛВ щодо стану спокою становить $32,8 \pm 5,0\%$, середньої — $44,4 \pm 3,6\%$, а великої — $54,0 \pm 5,3\%$. У людей 70—79 років приріст ЛВ при цих же навантаженнях становить відповідно $30,4 \pm 4,6$, $38,1 \pm 3,6$ і $32,6 \pm 4,7\%$.

Зіставлення змін показників приросту поглинання кисню при м'язовій діяльності різної інтенсивності також показало, що при старінні збільшення поглинання кисню не завжди відповідає інтенсивності навантаження. Наприклад, у людей похилого віку (70—79 років) цей приріст становить при м'язовій діяльності малої інтенсивності — $24,1 \pm 3,7\%$.

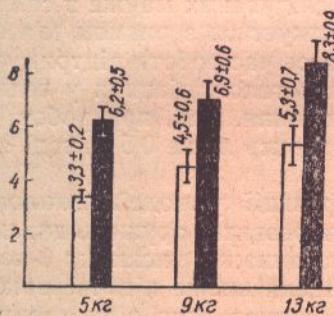

Рис. 1. Час відновлення поглинання кисню при навантаженнях різної інтенсивності у людей 20—29 (білі стовпці) та 70—79 (чорні стовпці) років.

По вертикалі — час відновлення споживання кисню в хвилинах.

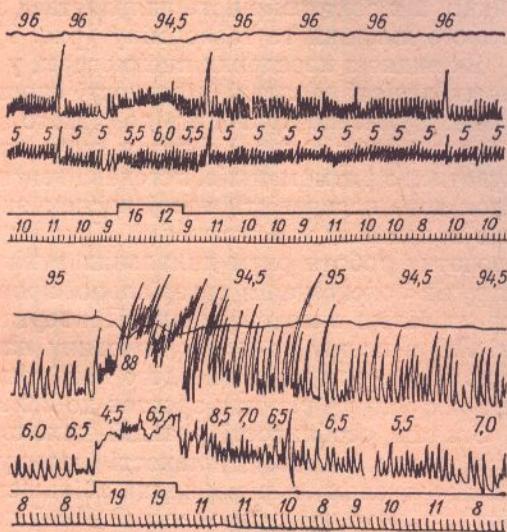

Рис. 2. Вікові особливості зрушень зовнішнього дихання в умовах навантаження великої інтенсивності у людини (вгорі) молодого (Л-ця, 26 років) та (внизу) похилого (В-ий, 65 років) віку.

Зверху вниз: — насиченість артеріальної крові киснем; запис грудного дихання; запис діафрагмального дихання. Верхній ряд цифр — процент оксигемоглобіну, середній — легенева вентиляція за 30 сек, нижній — кількість дихальних рухів за 30 сек.

середньої — $42,8 \pm 5,5\%$, а в умовах великої інтенсивності знову знижується до $38,0 \pm 4,4\%$ (рис. 1). Але, незважаючи на це, величина загального приросту поглинання кисню (підрахованого за період роботи і період відновлення) збільшується як у людей 20—29, так і 70—79 років відповідно підвищенню інтенсивності роботи.

Для визначення енергетичних витрат у людей різного віку при виконанні різних за інтенсивністю фізичних навантажень була обчислена кількість поглинутого кисню за одиницю виконуваної роботи. Виявилось, що при всіх умовах м'язової діяльності киснева «ціна» 1 кгм роботи з віком зростає. Так, якщо у людей молодого віку при навантаженнях малої, середньої та великої інтенсивності вона становить $8,0 \pm 0,8$; $10,9 \pm 0,9$ і $15,3 \pm 1,4$ мл О₂, то у віці 70—79 років киснева «ціна» зростає відповідно до $15,4 \pm 0,7$; $22,6 \pm 1,0$ і $29,1 \pm 1,9$ мл О₂, що свідчить про зниження економічності роботи при старінні.

Не менш цікавою особливістю реакцій людей похилого віку в умовах м'язової діяльності є своєрідне гальмування функціональних зрушень в періоді роботи і перенос найбільшої амплітуди реакцій на перші хвилини періоду відновлення. При цьому час, необхідний для реституції реакцій газообміну, у них значно подовжується, становлячи при роботах

малої, середньої та великої інтенсивності у чоловіків 70—79 років $6,2 \pm 0,5$; $6,9 \pm 0,6$ і $8,3 \pm 0,9$ хв.

Аналогічні показники у людей 20—29 років становлять відповідно $3,3 \pm 0,2$; $4,5 \pm 0,6$ і $5,3 \pm 0,7$ хв (рис. 1).

Найбільш характерною особливістю реакцій дихання в умовах фізичних навантажень у людей похилого віку є значно уповільненій, порівняно з молодими обслідуваннями, період зростання зрушень дихальної функції. Ця закономірність виявляється за цілім рядом показників зовнішнього дихання та газообміну (рис. 2).

Як видно з наведених пневмограм, у людини похилого віку в початковому періоді м'язової діяльності спостерігається дискоординація дихальних рухів, що приводить до різкого зниження вмісту оксигемоглобіну в артеріальній крові. Згодом ритм дихання поступово починає узгоджуватися з ритмом рухів, легенева вентиляція значно посилюється, внаслідок чого насыщеність крові киснем знову підвищується, знижуючись лише наприкінці навантаження. У молодих обслідуваннях майже з самого початку роботи ритм дихальних рухів узгоджується з ритмом м'язових рухів і оксигенация артеріальної крові за весь час роботи підтримується на більш високому рівні. Привертає увагу також різниця у величині ЛВ в першу та другу половину навантаження. Так, при роботі з вагою 13 кг у людини молодого віку вона становить лише 0,5 л, тоді як у старих осіб ця різниця зростає до 2,0 л.

Згадані особливості реакцій дихальної функції у людей похилого віку в умовах м'язової діяльності (галтювання розв'итку зрушень дихання в початковому періоді праці, збільшення поглинання кисню на 1 кгм роботи, обмеження можливостей ЛВ і поглинання кисню під час виконання навантаження і подовження часу, необхідного для відновлення функцій зрушень) ведуть до погіршення пристосованості дихання до м'язової діяльності.

Для кращого розуміння механізму регуляції дихання в похилому віці становить інтерес виявлення взаємовідношень між функціональними та морфологічними віковими змінами дихальної системи. Більшість дослідників [7—10] вважають, що функціональні зміни викликані структурними особливостями органів дихання людей похилого віку. Але результати наших дослідів [3, 4], в яких було показано більш значне підвищення амплітуди дихальних рухів в умовах м'язової діяльності у людей похилого віку, ніж у молодих, суперечать цьому висновку. Дійсно, якби обмеження амплітуди дихання, спостережуване в похилому віці, викликалося морфологічними змінами, то під впливом фізичного навантаження навряд чи вона змогла б зростати до такої величини (300%). Крім того, при спеціальних впливах (активний відпочинок, розминка) адаптація функції дихання до м'язової діяльності значно поліпшується, що також суперечить цьому припущення.

Значний інтерес викликає також можливість поліпшення функції дихання під впливом систематичного фізичного тренування. Слід визнати, що вплив тренування на рухову та вегетативні функції людей похилого віку вивчений недостатньо. В раніше проведенню дослідження [2] показано, що в процесі тренування у людей як молодого, так і похилого віку поліпшується пристосованість функції дихання до м'язової діяльності (збільшується поглинання кисню в періоді виконання роботи, зменшується час реституції вихідних показників ЛВ та газообміну).

В наступній роботі, виконаній нами спільно з О. А. Пироговою та Е. Г. Сабітовою, вивчали вплив групових занять фізичними вправами на функції організму людей похилого віку. Аналіз результатів дослідів показав, що під впливом фізичного тренування у людей похилого віку

значно поліпшується адаптивність, являється в значному складі часу відновлення зрушень, якщо в контрольних дослідженнях

Рис. 3. Зниження кисневої «циани» під впливом фізичного навантаження у жінок і чоловіків різного віку.

Умовні позначення: білі стовпчики — тренування. А — жінки, Б — чоловіки, в — 60—69 років, г — 70—79 років. Цікавим є зменшення кисневої «циани» у жінок під час тренування.

70—79 років $6,0 \pm 0,8$ хв, сячних систематичних застосувань відно до $3,7 \pm 0,3$ і $3,8 \pm 0,4$.

Найбільш цікавим є економічності роботи. Ця робота приросту поглинання кисню зменшенні кисневої «циани».

Так, у людей 60—69 років звився з $314,0 \pm 61,7$ до $214,0 \pm 41,7$ л, зменшилась з $15,5 \pm 1,7$ до $11,5 \pm 1,7$ л, при цьому зменшився відповідно втрати O_2 на одиницю роботи.

Тренованість виявилася залежною від ступеня оксигенациї крові в умовах фізичного навантаження. У випадку з жінками не вдалося визначити залежності артеріальної крові від тренування, але поглинання кисню становило 1,5—3%.

У повторних дослідженнях занять фізичними вправами підтримувалася на більш високому рівні навантаженні в різних вікових групах. У людей 60—69 років зменшилася на 1,0—1,5%.

Отже, наведені результати виявляють залежність в функції дихання, які викликаються тренуванням.

При відповідній активації дихання відбуваються зміни в пристосованості її до фізичного навантаження, що в організації заняття фізичною роботою вимагає використовувати та дозволили найбільш ефективну діяльність з метою запобігання хронічних захворюваннях.

1. Головченко С. Ф., Гайдуков В. С. Дихання та газообмін. Медиздат УССР, 1963, 367.

2. Муравов И. В.—В кн.

3. Муравов И. В.—В кн.

УССР, 1962, II, 88.

значно поліпшується адаптація дихання до м'язової діяльності. Це проявляється в значному скороченні періоду впрацювання, зменшенні часу відновлення зрушень ЛВ та газообміну до вихідних даних. Так, якщо в контрольних дослідах час відновлення ЛВ становив у чоловіків

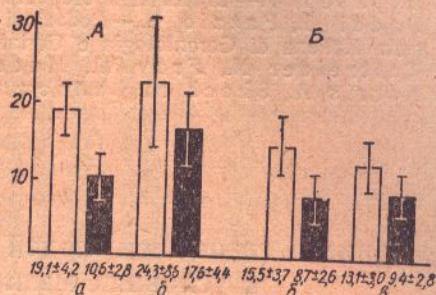

Рис. 3. Зниження кисневої «ціні» 1 кгм роботи під впливом фізичного тренування у жінок і чоловіків різного віку.

Умовні позначення: білі стовпці — до, чорні — після тренування. A — жінки, Б — чоловіки. а — 50-59 років, б — 60-69 років, в — 70-79 років. По вертикалі — киснева «ціна» 1 кгм роботи в мл.

70—79 років $6,0 \pm 0,8$ хв, а газообміну — $6,0 \pm 0,6$ хв, то після шестимісячних систематичних занять у групах здоров'я він скоротився відповідно до $3,7 \pm 0,3$ і $3,8 \pm 0,4$ хв.

Найбільш цікавим є те, що фізичне тренування сприяє підвищенню економічності роботи. Ця економічність проявляється в зниженні загального приросту поглинання кисню при стандартному навантаженні, а також зменшенні кисневої «ціні» 1 кгм роботи (рис. 3).

Так, у людей 60—69 років загальний приріст поглинання кисню знизився з $314,0 \pm 61,7$ до $215,0 \pm 29,2$ мл O_2 , а киснева «ціна» 1 кгм роботи зменшилась з $15,5 \pm 1,7$ до $8,7 \pm 1,2$ мл O_2 , у чоловіків 70—79 років цей приріст зменшився відповідно з $297,0 \pm 32,2$ до $201,8 \pm 28,2$ мл O_2 , а витрати O_2 на одиницю роботи знизились з $13,1 \pm 1,4$ до $9,4 \pm 1,3$ мл O_2 .

Тренованість виявилася також і в більш сталому зберіганні рівня оксигенациї крові в умовах м'язової діяльності. В контрольних дослідах нам не вдалося визначити вірогідних вікових відмін у ступені насыщеності артеріальної крові киснем. В середньому зниження оксигенациї крові становило 1,5—3% щодо стану спокою.

У повторних дослідах, проведених після шести місяців систематичних занять фізичними вправами, насыщеність артеріальної крові киснем підтримувалася на більш високому рівні, зниження її при фізичному навантаженні в різних вікових категоріях чоловіків та жінок не перевищувала 1,0—1,5%.

Отже, наведені результати дослідів свідчать про те, що не всі зміни в функції дихання, які відбуваються при старінні, є необоротними.

При відповідній активізації рухального режиму у людей похилого віку відбуваються зміни в дихальній системі, які значно поліпшують пристосованість її до фізичних навантажень. Водночас слід відзначити, що в організації занять фізичними вправами з цим контингентом людей треба використовувати такі засоби і методи фізичної культури, які б дозволили найбільш ефективно використати доцільні форми м'язової діяльності з метою запобігання передчасним віковим змінам в органах і системах старіючого організму.

Література

1. Головченко С. Ф., Грабина Е. Л.— В кн.: Механизмы старения, К., Госмедіздат УССР, 1963, 367.
2. Муравов И. В.— В кн.: Механизмы старения, К., Госмедіздат УССР, 1963, 355.
3. Муравов И. В.— В кн.: Вопросы геронтологии и гериатрии, К., Госмедіздат УССР, 1962, II, 88.

4. Соколов К. Т.—В кн.: Вопросы геронтологии и гериатрии, К., Госмедиздат УССР, 1962, 151.
5. Фролькис В. В., Головченко С. Ф., Духовичный С. М., Танин С. А.—Клин. медицина, 1962, 12, 87.
6. Binet L., Bourg H.—В кн.: Основы геронтологии. М., Медгиз, 1960, 193.
7. Бурльер Ф.—Старение и старость (пер. с франц.) ИЛ, 1962.
8. Daddi G., Fazzio B.—Redazioni tenute al VII congresso Nationale della società Italiana di Gerontologia e Geriatria. Geneva, Firenze, 1958, 49.
9. Kaltreider N., Frav W., Hude H.—Amer. Rev. tubere, 1938, 37, 662.
10. Norris A., Shock N., Landowne M. and Falzone J.—1956, 11, 4, 379.

Надійшла до редакції
2.VII 1966 р.

Дыхание и газообмен людей молодого и пожилого возраста в условиях мышечной деятельности

И. В. Муравов и К. Т. Соколов

Лаборатория физиологии двигательного режима
Института геронтологии АМН СССР, Киев

Резюме

Результаты исследований выявили у людей пожилого возраста ряд особенностей развития сдвигов функции дыхания и газообмена в условиях мышечной деятельности. Эти отличия проявляются как во время выполнения нагрузки, так и в периоде восстановления.

С возрастом особенно затрудняется переход организма от состояния покоя к мышечной деятельности. В начальном периоде работы при этом, как правило, обнаруживается ряд признаков нарушений дыхательной функции (затруднение дыхания, нарушение координации движений, отставание легочной вентиляции от запросов организма, резкое снижение насыщения артериальной крови кислородом и т. д.).

Другой особенностью развивающихся при физической нагрузке сдвигов дыхания и газообмена у пожилых людей является несоответствие между величиной потребления кислорода и интенсивностью нагрузки (при средней по интенсивности нагрузке прирост потребления кислорода выше, чем при работе большой интенсивности). Вместе с тем, кислородная «стоимость» 1 кгм работы увеличивается с ростом интенсивности нагрузки, и при всех видах работ величина ее больше у пожилых людей.

Таким образом, в пожилом возрасте происходит своеобразное «перераспределение» потребления кислорода, больший прирост его потребления отмечается не во время выполнения работы, а в первые минуты восстановления. Этот факт можно рассматривать как одну из сторон формирующегося с возрастом нового типа регуляции функции дыхания, проявление компенсаторно-приспособительных реакций при старении.

Respiration and Gas Exchange in the Young and Elderly People under Conditions of Muscle Activity

I. V. Muravov and K. T. Sokolov

Laboratory of physiology of motor regimen of the Institute of Gerontology,
Academy of Medical Sciences, USSR, Kiev.

Summary

The results of investigation indicated that people of elderly age have a series of peculiarities of developing shifts of the respiratory function and gas exchange under

conditions of muscle activity. These changes occur both during exercise and in the process of recreation.

The transition of organism to physical load is particularly hindered with age. The number of symptoms of the reaction to exercise increases.

Another peculiarity of the reaction to exercise in elderly people at physical load is the increase of the time of recovery and load intensity.

In addition, oxygen «cost» of physical load increases with load intensity and in all kinds of work.

Thus, at an elderly age the reaction to physical load is more prolonged in place and the greater increment of oxygen consumption occurs during work but in the first minutes of exercise. This is due to the development of new type of regulating respiratory reactions—compensatory-adaptative reactions.

conditions of muscle activity. These diversities are manifested both during carrying loads and in the process of recreation.

The transition of organism from the state of dormancy to the muscle activity is particularly hindered with age. In this case at the initial period of work, as a rule, a number of symptoms of the respiratory function disturbance is discovered.

Another peculiarity of the developed shifts of respiration and gas exchange in elderly people at physical load is the incompatibility between the oxygen consumption value and load intensity.

In addition, oxygen «cost» of 1 kgm of work increases with the growth of load intensity and in all kinds of work, its value is greater in elderly people.

Thus, at an elderly age the unusual «redistribution» of oxygen consumption takes place and the greater increment of its consumption is noted not during fulfilment of work but in the first minutes of recreation. This fact can be considered as one of the side of new type of regulating respiratory function forming with age, the manifestation of compensatory-adaptative reactions at ageing.